

ŽÍT PRO DRUHÉ

Každá z encyklik papeže Františka vzbudí celosvětový zájem. Čtu a přemýšlejí nad ní věřící mnoha náboženství. Ta poslední s názvem Fratelli tutti, což můžeme česky přeložit jako Všichni jsme bratři, není výjimkou. Na téma bratrství jsme se bavili s bratrem Štěpánem, členem řádu premonstrátů.

Bratře Štěpáne, zanedlouho budeš vysvěcen na kněze. Přestaneš být bratrem?

Určitě ne. Není to tak, že když se bratr stane knězem, že by přestal být bratrem,

protože pořád tvoří bratrské společenství. Být bratrem především znamená žít ve společenství jako součást rodiny. Líbilo se mi, jak říkal jeden kněz řeholník: To je můj brácha. Ne, že je to jeho bratr nebo spolubra-

tr, ale brácha. Ono to hned zní úplně jinak a vystihuje to, čím bychom měli být. Bráchou nebo ségrou pro ty ostatní.

Myslíš si, že bratrství, které se žije v klášteře, by šlo žít i venku?

Asi ne úplně stejně, protože do kláštera přichází člověk kvůli Hospodinu. Venku je bratrství o něčem trochu jiném, ale v základu je to velmi podobné. Být tady pro druhé, žít s nimi a mezi nimi.

Co vnímáš jako největší hodnotu bratrství?

Za mě je to důvěra a upřímnost. Samozřejmě důležitá je i láska, ovšem člověk může mít někdy pocit, že toho druhého nemusí, protože je na něj našťvaný a dochází k rozporům. Ale když se to řeší s upřímností, tak v konečném důsledku není potřeba se na druhého nějak zlobit, protože to myslíme všichni dobře. Bratrství má ještě jednu důležitou prioritu, a tou je, že se musí vyznačovat společným cílem. Pokud v rodině bude mít každý jiné cíle, tak to prostě nebude fungovat. A tím cílem myslím jediné Hospodina.

Papež František píše, že bychom měli být bratři s lidmi celého světa.

Hospodin miluje každého člověka, tak proč bychom zrovna my měli jednat jinak? Nakonec je to Pán Ježíš na kříži, který v nejtěžší hodině svého života, prosí za ty, kdo ho ukřižovali. Měl právo na ně být našťvaný, měl právo je odsoudit. Ale co udělá on? Odpuští jim. Myslím, že je to příklad toho, jak bychom měli jednat i my. Stejně jako Bůh, který nenávidí hříšník, ale miluje hříšníka.

Dnes největší vášně a nenávisti vznikají na sociálních sítích. Jak být bratrem i v tomto prostoru?

Tam je velice důležitý aspekt, v jakém kruhu se pohybujeme. Pokud mluvíme o anonymním prostředí, tak si musíme uvědomit, že je tam veliké množství falešných profilů a haterů. Návod, jak být pro takové lidi bratrem, je, že to vypneme a nebudeme na to reagovat. Co se týká skupiny, kterou známe, třeba spolča z farnosti nebo vikariátu, tam už člověk může pomoci víc. Když například vidím, že někdo sdílí bolestné věci nebo trpí šikanou od druhých uživatelů, tak můžu pomoci. Všímavost na sociálních sítích v uzavřenějších skupinách je důležitá právě proto, abychom mohli včas nějakým způsobem zasáhnout, protože někdy to může být až volání o pomoc.

My se bavíme pořád o bratrství, ale nikoliv o sesterství. Myslíš si, že kluci, ve věku, kdy si někoho hledají, mohou být s holkami čistě jako kamarádi?

Já jsem o tom skálopevně přesvědčen, protože každý potřebuje jak kamarády, tak kamarádky. Každý z nás potřebuje mít vedle sebe brácha nebo ségru. Právě proto,

že až začnou mít o někoho skutečný zájem, budou potřebovat znát názor druhého pohlaví. A nejenom v tomhle. Já jsem to ocenil, když jsem dělal tábory, něco jsem rozhodl a některé holky na mě byly našťvané. A já jsem nevěděl proč. A tak jsem zavola své dobré kamarádce, vysvětlil jsem jí situaci a ona mi řekla, že si to holky vzaly moc osobně. A v tu chvíli jsem věděl, co je za problém. Jsem přesvědčen o tom, že i když nemám v úmyslu s tou holkou chodit, můžeme být přátelé. Vždy je lepší znát i názor druhého pohlaví. Jak se na to dívá, jak by to prožívala ona nebo on. Je to pro nás velice přínosné. A i když mezi námi mohou vznikat různá nedorozumění, pořád vím, že za ní můžu přijít s tím, že mám nějaký problém. A ona se mi bude snažit pomoci. Proč? Protože jsme prostě brácha a ségra.

Ale co když mi někdo není sympatický. Jak ho mít pořád rád jako ségru a brácha?

Mít někoho rád znamená mít ho rád jako člověka v Božím pohledu. Pomůžu si příkladem z Písma, kdy milosrdný otec musí nechat svého syna odejít. Ten se potom vrátí, otec ho vítá s otevřenou náručí. Pak přichází ten žárlivý bratr, který jistě musel mít svého bratra rád. Kdyby ho neměl rád nebo mu byl ukradený, tak by na něho nežárlil. Pokud se mám přiblížit k Božím pohledu a vidět v každém člověku Krista, tak ho

Myslíš, že bráchy a ségry můžeme být všichni v církvi?

My hlavně musíme. Opravdu. I v evangeliích jsme takto oslovení. Svatopisci k tomu používají univerzálnější slovo, a když v kostele slyšíme bratři, je tím myšleno

spíše příbuzní. Což by v nás mělo evokovat, že my, kdo jsme pokřtěni ve jménu Trojji-

se snažit, aby on pochopil mě. Ale v první řadě já musím naslouchat. Nemůže to fungovat tak, že jeden něco říká a já si bez ohledu na to v hlavě připravuji svoji odpověď. Takhle společně nic nebudujeme a navíc ten druhý může mít pocit křivdy.

Co se týká hádek nebo ostřejší výměny názorů, myslím si, že čas od času to není od věci. Je lepší vyčistit vzduch hádkou, než aby bylo dlouhodobě dusno. Ale je fajn, protože jsme bratři, si na konci říct, hele, promiň, že to bylo třeba ostřejší, ale vyřešili jsme to. Mít na paměti usmíření. Aby to nebyl zbytečný konflikt, který nás od sebe oddělí.

ného Boha, tak jak to Ježíš naučil apoštoly, jsme všichni příbuzní. Všichni jsme v Kristu Ježíši příbuznými a měli bychom se k sobě chovat jako bráchové a ségry. I když jsme kolikrát pohádaní nebo je nám někdo nesympatický, což jsou lidské vlastnosti, se kterými se všichni potýkáme, je potřeba si uvědomit, že až budeme žít ve věčné radosti, stejně budeme všichni příbuzní. Všichni budeme žít jako bratři a sestry. Proč si to komplikovat tady na zemi, když se o to můžeme snažit už teď.

Děkujeme za rozhovor a přejeme mnoho požehnání do kněžské služby.

ŠTĚPÁN JIRÍ NOVÁK, premonstrát.

Na kněze bude vysvěcen: 18. června 2022.

Oblíbená kniha: Šarlatový a černý, John P. Gallagher.

Oblíbený citát: Hlavní úkol? Nezaclánět Bohu!

FRATELLI TUTTI

Názvem třetí encykliky papeže Františka je: Všichni (jsme) bratři. Hlavním poselstvím encykliky je budování lepšího a spravedlivějšího světa a hledání způsobů, jak tohoto cíle dosáhnout. František upozorňuje na úlohu bratrství a sociálního přátelství v různých širokých perspektivách – od rodiny až po vzájemnou propojenost celého lidstva v globalizovaném světě.